

Tre har druknet i Aust-Agder så langt i år

I de første fem måneder i 2011 har tre mennesker mistet livet ved drukning i Aust-Agder. På samme tid i fjor var tallet på druknede én. Aust-Agder ligger som nummer to på statistikken sammen med Rogaland med tre druknede. Nordland

rylke topper med seks druknede, melder Norsk Folkehjelp. To av drukningsulykknene i Aust-Agder har tilknytning til båthavari. Den tredje ulykken skyldes fall i brønn/dam. – Nå går vi inn i en lang og forhåpentligvis god og varm sommer, og

nok en gang skal de fleste fritidsbåter på vannet. For å forebygge drukningsulykker vil vi gjerne gi et par gode råd med ut i sommeren, sier spesialrådgiver i Norsk Folkehjelp, Ivar Christiansen.

Får nytt liv med unil

Det tok fire år, men nå har Atle Homstøl fra Froland fått et nytt liv. Etter mange runder med Nav, kom robotarmen han styrer selv.

TOR ELLINGSEN

toel@agderposten.no 37 00 37 25

Han kan smile nå, 35-åringen som har cerebral parese, men som stadig når nye mål med ny høyteknologisk teknikk.

Nå får han til og med skylda for rotet hjemme. Han tar saker og ting ut av skapene og legger de ikke på plass igjen. Men for en som ikke kan bruke armene og hendene, er det å selv kunne hente en melkeliter ut av kjøleskapet en stor opplevelse og et enormt fremskritt i hverdagen.

Hjelpemiddelet som heter iArm, er montert på Atle Homstøls rullestol, og som den første i landet styrer han den via talemaskinen Roll Talk som han har hatt i flere år.

– Det har vært en lang vei, over fire år, og jeg var på nippet til å gi opp. Men nå som jeg endelig har fått armen, er det som et nytt liv når jeg blir mye mer selvhjulpent, forteller Atle med talemaskinen sin.

Et spark til Nav

Men han er ikke nådig med Nav-systemet, som han mener brukte uforholdsmessig lang tid på å behandle søknaden om dette nye hjelpemiddelet. Hadde han bare godtatt avslagene og gitt seg, ville han trolig ikke fått den unike robotarmen.

Nå viser han hvordan den nesten overflødiggjør personlig assistent Siw Helene Simonsen på jobben på Mølla Verksted.

Her han jobbet i mange år, men aldri før kunnet gjøre så mange av oppgavene aktivt selv.

Da Agderposten var på Mølla, var det pakking av deler til Red-cords treningsapparat som ble utført.

Med hodet styrer Atle Roll Talk-maskinen. En liten omprogrammering, og han kan styre robotarmen, fortsatt med hodet. Armen folder seg ut og svinger seg ned i kassen med pakker med monteringskruser, Atle velger ut en av pakkene og armen med en klype på enden griper pakken, svinger den over på vekta og legger den ned. 106 gram. Da er det riktig innhold. Så må pakken løftes opp fra vekta og ned i kassen med ferdig veide skruser.

Riktignok forsøkte Atle å rasjonalisere kvalitetskontrollen ved å ta tre pakker av gangen og regne gjennomsnittsvekt for pakkene, og han ler godt når han innrømmer at forsøket ble avslørt.

Avansert teknologi

Teknologien er avansert og etter at han fikk armen like før påske, har Atle Homstøl prøvd seg fram med alle styringsmulighetene.

– Ennå er ikke alle muligheter prøvd ut. Etter hvert skal han kunne finmanøvrere den slik at han for eksempel kan ta tannpussen selv, forteller Siw Helene Simonsen.

Rekkevidden er god og den er så følsom at den så vidt bruker kraft når for eksempel et plastkrus skal løftes, men hvis det skal løftes tyngre gjenstander, gir brukeren mer klemkraft til gripeklypa.

Når armen ikke er i bruk, foldes den sammen på siden av rullestolen og tar liten plass.

Oppstår en nødssituasjon kan den kjapt løses ut og frigjøres fra stolen.

– Selve armen har vært på markedet i flere år, men det at Atle ville ha den fast montert på stolen, skapte problemer i forhold til Nav. Det var ingen løsning for ham å kun ha den montert her på arbeidsplassen, eller at den ble flyttet rundt mellom ulike steder. Hele poenget for Atle var å ha den med hele tida. Han skulle vært den første som fikk den på stolen, men han ble den tredje, forteller Simonsen.

– Ja, at jeg ikke kunne ha den på stolen, det var det dummeste jeg har hørt. Det kunne jeg ikke gi meg på, sier frolendingen med det store pågangsmotet.

«Det har vært en lang vei, og jeg var på nippet til å gi opp»

STYRER SELV: Etter fire års kamp i Nav-systemet, har Atle Homstøl fått sin egen robotarm som kan gjøre det meste. Pakker på vekta for sjekke at innholdet er riktig. Selv om han var fristet til å gi opp i sine mange runder med Nav, er han

Ordnet mobildekning

Atle Homstøl har kjempet før. For fem år siden drev han frem stabil mobildekning i hjembygda Jomås, mot Telenor anbefalinger.

Han var blant dem som merket den dårlige mobildekningen, for han risikerte å ikke få hjelp dersom han gikk tom for strøm eller kjørte seg fast med rullestolen. Uten dekning fikk han ikke tilkalt hjelp via telefonen.

Men med utallige e-poster og omfattende dokumentasjon om

trafikkgrunnlaget, fikk han snudd Telenors dekningsdirektør Bjørn Amundsen, og en 24 meter høy mobilmast til 800.000 kroner ble reist på Jomås.

Da ble det mobilfest i bygda, med Atle i spissen og dekningsdirektøren som innbudt gjest etter tre års kamp for signaler.

– Det er unikt at en enkeltperson viser slikt engasjement, men han klarte å snu meg, sa Bjørn Amundsen til Agderposten under mobilfesten for over 70 gjester på grendehuset i juli 2006.

Forstår frustrasjonen

Avdelingsleder Tore Barstad på Nav Hjelpemiddelsentralen i Aust-Agder, forstår Homstøls frustrasjon og at det har tatt lang tid.

– Dette har vært vanskelig, det er upløyd mark, og det hjelper ikke at kombinasjonen er vanlig i utlandet. Vi sitter med ansvaret, og har strenge formale krav til brukersikkerhet og spesifikasjoner, sier Myrstad.

Han forklarer at når armen monteres på rullestolen, endres spesifikasjonene på stolen, og

det har vært et omfattende samarbeid mellom leverandørene av de to ulike hjelpemidlene for å få frem de nye spesifikasjonene.

– Nye brukere skal slippe samme rundgang og ventetid, nå har vi all dokumentasjon. I så måte har Atle Homstøl gjort en stor jobb, og han og de andre første brukerne har gjort unna tunge runder for fremtidige brukere. Jeg må bare si at at vi veldig glade for at vi har kommet så langt, og nå kan jeg bare ønske Homstøl hell og lykke med et hjelpemiddel han får stort utbytte av sier Tore Myrstad.